ГОДИНА II. гр. Плѣвенъ, 4 Мартъ 1904 год. Брой 10

Плѣвенски-Извѣстия

„Свѣтлината е най голѣмата носителка на прогрѣса, тамъ гдѣто тя владей тъмнината нѣмей“

Avis de P

Градска Библиотека „Съгласие“

...лата сѫ ...ждиви и ... царя сѫ щастливи“

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ, ЗЕМЛЕДѢЛИЕ И ИНДУСТРИЯ.

НАРОДНО—ЛИБЕРАЛЕНЪ ОРГАНЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТОТИНКИ. ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТОТИНКИ

Излиза периодически. Абонаментъ за въ България: 40 броя 2·40 л., 20 броя 1·50 л., Странство 40 броя 5 л. 20 броя 3 лева всичко въ прѣдплата. Абонамента се приема въ пощенски или гербови марки. На Градскитѣ и Селеч тѣ Общини отъ Плѣвенското Окрѫжие, вѣстника се испраща даромъ. Всичко що се отнася до вѣстника се испраща до Администрацията му, която се помѣщава въ Търговското Бюро на г. г. Т. Карабелювъ & Юр. Кочовъ (Ул. „Александрова“ № 458.) Неплатени писма не се приематъ. Необнародвани рѫкописи отъ Редакцията, не се повръщатъ. За поблѝкуването на разни обявления се плаща по споразумение

Д-РЪ ХАДЖИ ИВАНОВЪ

Лѣкува Кожно-венерически болѣсти.

4—10

УЧИТЕЛЬ търси да прѣподава уроци на ученици и ученички показали слабъ успѣхъ по нѣкой прѣдметъ.

За споразумение до редакцията. 1—4

СЪОБЩЕНИЕ

Редакцията на в. »Плѣвенски Извѣстия« въ г. Плѣвенъ рѫководима отъ желанието да закрѣпи по за дълго врѣме редовното му излизание, рѣши да си достави или купи своя собственна печатница, която тя ще исплаща чрѣзъ срочни погашения, Здраво гарантирани.

Това като се съобщава умоляватъ се всички интересующи се печатари или доставчици на печатни машини и букви да испратятъ свойтѣ оферти и условия най кѫсно до края на текущий мѣсецъ, които да адресиратъ до Търговското Бюро на г. г Т. М. Карабелевъ и Юр. Кочовъ въ гр. Плѣвенъ

Печатната машина се иска да бѫде съ фондаментъ:

50/70 см или 40/60 или американка 34/48 см. или 28/42 см.

Редакцията.

Акц. Търгов. Др-во „Сила“.

ПОКАНА

№ 236

Акц. Търгов. Др-во „Сила“ поканва Господа акционеритѣ си на редовно годишно събрание въ училището „Св. Николай“ въ гр. Плѣвенъ на 21 Мартъ т. г., което ще се открие въ 9 часа прѣдъ обѣдъ, ако има депизиранъ $^2/_3$ отъ дружественний капиталъ.

Дневенъ редъ:

1) Изслушване годишния отчетъ на управителния съвѣтъ за 1903 год. и равносмѣтката за дружественнитѣ печалби и загуби;

2) Изслушване рапорта на провѣрителния сѫвѣтъ;

3) Прѣглеждане на смѣткитѣ, установяване на равносмѣтката и разпрѣдѣление на печалбитѣ, както и разрѣшавание исплащанието ѝ;

4) Освобождаване отъ отговорность управителния и провѣрителенъ съвѣти и Директоръ—Кассиера за дѣлата имъ прѣзъ 1903 год.

5) Избирание новъ управителенъ и провѣрит. съвѣти.

Участие въ събранието ще взематъ акционери, които сѫ депозирали акцийтѣ си въ касата на дружеството най късно до 20 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ обѣдъ.

Ако събранието не се състои на 21 т. м., отлага се за подиръ двѣ седмици т. е. за 4 Априлъ т. г., когато ще се състои при колкото акций има депозирани.

гр. Плѣвенъ, 2/III 1904 г.

Отъ управит. съвѣтъ.

Акцион Банка „Напрѣдъкъ“ Плѣвенъ.

Покана

№ 878

Съгласно чл. 57 на устава, приканватъ се господа акционеритѣ на **VII-о редовно годишно събрание**, което ще стане въ помѣщението на банката на 21 Мартъ 1904 год. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ.

Дневенъ редъ:

1) Докладъ на управителния съвѣтъ върху дѣятелностьта на банката прѣзъ истеклата 1903 год.;

2) Докладъ на провѣрителния съвѣтъ за провѣрката на годишния **„балансъ“** и смѣтката **„печалби и загуби“**.

3) Приемание годишния **„балансъ“** и смѣтката **„печалби и загуби“** за вѣрни, освобождаване управителния съвѣтъ и постоянното управление отъ отговорность за истеклото врѣме и разрѣшавание да се раздаде припадающия се дивидентъ на акционеритѣ;

4) Утвърдяване въ длъжность управителя на банката съгласно чл. 40 на устава.

5) Избирание двама членове за управителния съвѣтъ, трима членове за провѣрителенъ съвѣтъ и двама за помощници на послѣднитѣ.

За правоучастие въ събранието, акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си въ касата на банката най-късно до 20 Мартъ включително, а другитѣ въ Бъл. Нар. Банка и клоноветѣ ѝ най късно до 16 Мартъ.

Ако събранието не стане на 21 Мартъ, отлага се за 4 Априлъ и депозирание на нови акций ще става въ касата на банката до 3 Априлъ, а другадѣ до 1 Априлъ включително.

гр. Плѣвенъ, 25/II 1904 г.

Отъ управ. съвѣтъ.

Нѣколко думи по търговията съ яйца у насъ.

Търговията съ яйца у насъ не е нѣщо съвсѣмъ ново. Тя води началото си почти слѣдъ освобождаването ни, обаче, поради твърдѣ ограничений си размѣръ въ който по рано е упражнявана и то само въ нѣколко далечни отъ насъ градове, като: Разградъ, Руссе и др., тая търговия, може да се каже, че у насъ, прѣди постройването на централната желѣзно-пѫтна линия е била почти неизвѣстна. Яйчарството най напрѣдъ се е започнало въ гр. Разградъ. Инициативата се длъжи на нѣколко души Турци изъ този градъ и то слѣдъ като линията Руссе — Варна е била построена. И така, въ единъ много ограниченъ размѣръ, само мѣжду турцитѣ, дълги години, търговията съ яйца и отчасти съ птици е сѫществувала до началото на Русско-Турската война, а слѣдъ нея и нашето освобождение, тая търговия постепенно е започнала да прониква въ повече рѫцѣ, до когато 2—3 години слѣдъ войната, по една случайность въ нея се намѣсили и нѣколко голи Австрийски еврей, доведени отъ самитѣ турци, които първомъ като прости работници съ заплата, слѣдъ като работили нѣколко врѣме за смѣтка на турцитѣ и слѣдъ като се запознали до нейде съ турский езикъ, необходимъ за тѣхъ тогава, понеже както казахме и по горѣ тая търговия се вършила исключително само отъ турцитѣ, сѫ започнали, по лека лека, да работятъ самостоятелно и прѣдъ видъ на тѣхната опитность въ подготвяние на стоката за транспортъ отъ една страна, доброто имъ познаване на главнитѣ Европейски пазарища отъ друга и благодарение на типичната турска невѣжественность и непрѣдприемчивость, да не кажемъ нѣщо повече, тѣзи еврей, въ сравнително кѫсо врѣме, освѣнъ че сѫ успѣли да развиятъ въ по голѣмъ размѣръ тая търговийка, но и което е най главно, тий въ кѫсо врѣме, въ ония блаженни за тѣхъ врѣмена, сѫ успѣли да направятъ добри капитали, тъй че нѣкой отъ тѣхъ днесъ сѫ почти милионери!

Трѣбва да се знае, че търговията съ този артикулъ се е въртѣла дълги години слѣдъ това само въ гр. Разградъ и областьта така наречена »Дели Орманъ«. Причината на това сѫ биле, по всѣка вѣроятность, сѫществующитѣ по тия мѣста желѣзнопѫтни съобщения, защото, знайно е, че за сѫществуванията на тая търговия първо и най главно условие е добритѣ пѫтни съобщения.

Съ построяването на централната желѣзно-пѫтна линия, тия мѣста се вече свързаха и съ други доста производителни вътрешни центрове на страната, тъй че щастието на нашитѣ неканени Австрийски гости, се усмихна и тѣ отъ едни нищо и никакви базиргяни, бѣха извикани вече да встѫпятъ въ ролята на главни експортеори за цѣлото птиче производство на страната! И наистена, тѣ не закъснеха да се явятъ и съ свойственната си прѣдвидливость, тѣ разширочиха до неимовѣрность полето на своята доходна търговия. Въ кѫсо врѣме, тѣ откриха въ всѣки желѣзно-пѫтенъ пунктъ, както въ севѣрна така и въ южна

България складове за яйца, а въ столицата принесоха канторитѣ си, която направиха да имъ служи като центръ за съсрѣдоточаване въ нея всичка стока, която ивлиза освѣнъ отъ страната ни, но и на оная която идва изъ Турция Тукъ му е мѣстото да обяснимъ на читателитѣ, че столицата като главенъ центръ на тая търговия, прѣдставлява и това удобство, което е доста важно, за подобрение въ качественно отношение и на оная стока, която идва изъ далечнитѣ краища на Азиятска Турция, тъй като тукъ става вече размѣсванието ѝ съ Българската и отива, често пѫти на назначението си исключително като Българска. Нѣма нужда мислимъ тукъ да се стрѣмимъ да обясняваме, че по този начинъ на дѣйствие, реномето на Българската стока се съвършенно подбива, защото знайно е, че чистата българска стока, въ пълната смисълъ на думата, изнесена въ главнитѣ Европ пазарища, по качеството си минава за трета по редъ подиръ Италиянската и Руската, а това е повече отъ утѣшително за нашето птиче производство, което е още, може да се каже, въ първата си крачка.

Въ началото или съ други думи казано, въ първитѣ 1—2 години, сл дъ откриванието на централната жезѣзно пѫтна линия, търговията ни съ яйца бѣще тръгнала въ пѫтя на своето естественно развитие, тъй, че въ скоро врѣме се заеха съ тая търговия, освѣнъ турцитѣ, но и мнозина българи и даже нѣкой мѣстни еврей и гѫрци, обаче това, съ съжаление го казваме, неможе да отиде за дълго врѣме, защото главнитѣ Австрийски експортеори, щомъ забѣлѣзаха, че търговията, която тий се стрѣмятъ да монополизиратъ исключително за сѣбе си, влиза въ повече рѫцѣ и неще съмнение, че голѣма часть отъ нея имъ се отнима, прибѣгнаха къмъ систематическо прислѣдване на всички мѣстни търговци. Тамъ кѫдѣто тѣ виждаха, че нѣкой българинъ или български цоданникъ, въобще отъ друга народность, проявява извѣстно стрѣмление за експортирание Българ. стока, направо въ Европейскитѣ пазарища, тѣ задружно устрѣмяваха срѣлитѣ си исключително върху него и съ една немилостива и тираническа конкуренция успѣватъ по този начинъ да попрѣчатъ на българина да не може да купи стока на смѣтка, а ако купи, то да му я дадѫтъ съ такава цѣна, щото щомъ стоката се испрати въ Европа, непремѣнно да се загуби и въ такъва случай да се убие куража и енергията на всѣки българинъ.

Случвало се е и то много пѫти, нѣкой Български търговецъ, по единъ или по другъ начинъ, да успѣе и неусѣтно да си набави 1-2 вагони стока бѣзъ или съ по слаба конкуренция, за експортирание въ Европа, тогава начина или системата на прислѣдванието биватъ други, обаче, пакъ въ удовлетворителна за цѣльта имъ смисълъ. Тукъ прислѣдванието става така: щомъ узнаятъ мѣстото за кѫдѣто ще бѫде отправеоа тая стока, а това е лѣсно за тѣхъ постижимо, защото комисионеритѣ — експедитори, прѣзъ които обикновенно се експедира стоката, сѫ почти всички еврей, които не скриватъ нищо отъ тѣхъ, веднага испращатъ за това сѫщото мѣсто нѣколко вагона стока и я распродаватъ съ много по долна цѣна, тъй щото да не може Българский търговецъ да продаде стоката си поне за цѣната която го държи! Тъй че загубата и тука е повече отъ сигурна. Ще ни се каже, може би, че въ такъва случай, всѣкой Български търговецъ, който иска да експедира стока въ Европа, да я експедира направо, а не посредственно и въ такъва случай експедиранието ще остане тайна за еврейтѣ, та не ще могатъ да постигнатъ демонската си цѣль Горчиво би се лѫгалъ всѣкой, който би се съмкасилъ на това вѣрвание, защото тѣзи еврей, посрѣдствомъ влиянието на златния телецъ, сѫ почти въздѣсящи и почти всеузнавающи! Макаръ печално, но фактъ е, че тѣ се държатъ за тия работи въ течение отъ нѣкой служащи изъ Столичната гара, защото невъзможно е, да не узнаятъ тѣ всѣки вагонъ съ яйца, който се испраща непосрѣдственно въ Европа — дирекъ.

Пишущия тия редове, е ималъ случай да испрати единъ пѫть по тоя начинъ 1 вагонъ стока за странство, и понеже по тарифни причини вагона трѣбваше да нрѣстои нѣколко часа на Софийската гара, вѣднага съ пристиганието на вагона, заинтересованитѣ експортеори вече знаеха пѫтуванието му и то съ такива очибиющи подробности, щото неможеше да се не вѣрва, че калето не бѣ прѣдадено изъ вѫтрѣ.

При такава обстановка на работата, съмнение не трѣбва, че упражняванието на тая търговия отъ българи е почти невъзможно.

Въ слѣдующий брой ще продължимъ.

Образецъ на безпримѣрна честность.

Прѣди една или двѣ години единъ селениинъ изъ с. Славовица завѣлъ прѣдъ тукашнитѣ сѫдилища нѣкакво си гражданско дѣло чрѣзъ бивший адвокатъ, а сега *градски кметъ г. Т. Табаковъ*, като още при завѣжданието на дѣлото билъ платилъ на сѫщий 16 л., които да се внесътъ въ сѫдилището за призовки и възнаграждение на свидѣтилитѣ, които трѣбвало да се повикатъ по това дѣло. Слѣдъ завѣжданието на дѣлото селенина много пѫти идвалъ при Табаковъ да го пита какво е станало дѣлото му обаче, винаги му се отговаряло, че поради многото работа въ сѫдилищата дѣлото му не било още насрочено, но че щѣло да се насрочи и т. н., до когато най сетне той се принудилъ и отишелъ самъ въ сѫдилището, гдѣто, слѣдъ направената му справка, за съжаление се указало, че причината за ненасрочвание до сега на дѣлото била, че 16 тѣхъ лева не биле още внесени и му се поискали на ново да ги внесе. Отива селенина да търси Табакова, за да разбѣре какъ е станала тая работа, но изгубилъ цѣлъ единъ день и пакъ неможалъ да се срѣщне съ него. Отива на писалището му, казватъ му въ кѫщи е; отива въ кѫщи, казва му се въ кметството е и така нататъкъ, слѣдъ едно дневно истезавание силенина се принудилъ да отиди и търси пари на ново да внесе само и само да може да му се насрочи дѣлото по скоро.

И наистена читателю, колко сѫ прости и наивни тия наши селени, които даже и свѣтцитѣ отъ дружество „Нива“, при всѣвъзможнитѣ си старания за облагодѣтелствуванието на селенията, пакъ неможиха да ги вразуматъ и дисциплиниратъ. Хичъ ражда ли ви васъ акѫла, да можешъ въ сегашно врѣме лесно да се срѣщнѣшъ съ такива голѣми хора като *честнейший ни кметъ г. Т. Табаковъ*, който отъ какъ е станалъ градски кметъ, даже и хлѣбъ му се не яде, нито пъкъ сънъ го хваща отъ меракъ, какъ по лѣсно и практично да приложи *двойната ниварска система* и върху градскитѣ ни работи, та да облагодѣтелствува града ни, тъй както неговитѣ нераздѣлни другари—нивари, облагодѣтелствуваха селското население отъ околията. Но ако нѣмашъ работа распрaвнй на селенитѣ. Мѫчно ли е да се разбѣре, че не е лѣсна работа человѣкъ да мисли денонощно за едно население отъ 18 — 20000 жители какъвто е града ни. Изисква се акѫлъ и широка енергия. Хеле пъкъ тази новата двупартидна (двужебна) система, по спрѣгание на глаголя „крадя“, освѣнъ помѣнатитѣ качества изисква математическа дарба съ разни детаилни исчисления. . . .

Ний напѫлно влизаме въ положението на *честнейший нашъ свѣтецъ г. Табаковъ* и му даваме пѫлно право гдѣто той отъ извѣстно врѣме е станалъ недостѫпенъ за най приближенитѣ си аркадаши, та що остава до единъ простъ селянинъ, който ще иска да го задява за стари работи. . . .

Потоворката казва, че когато ще се дави человѣкъ прѣдпочетително е да избира поне дълбока вода, та да не вижда мѫчнотий при давението си обаче, г. Табаковъ не е спазилъ и това правило

Ний които познаваме доста добрѣ този Г-нъ, право да си кажемъ, всичко друго допускахме да направи, но не да отиде чакъ до тамъ щото да стане кепазе за 16 лева, но това е вече свършенъ фактъ и когато единъ человѣкъ, съ голѣми притенций, приема да се пятни само за 16 лева, то какво би направилъ ако му се испрѣчатъ на срѣща му 5000 или 10000 лева, оставаме читателитѣ сами да си отговорятъ.

Ний отъ наша страна считаме за длъжность да обѫрнемъ вниманието на всички приятели, които иматъ повѣрени каквито и да сѫ дѣла въ които играятъ парични суми, на Табакова въ битностьта му като адвокатъ, да побързатъ и изискатъ отъ него да имъ даде въ по скоро врѣме отчетъ въ какво положение се намиратъ дѣлата имъ, а така сѫщо и паричнитѣ суми, събрани и несъбрани, а слѣдъ това вдигнатъ довѣрието си отъ него, защото ний положително знаемъ, че той (Табаковъ) по много дѣла е събралъ суммитѣ или часть отъ тѣхъ и ги е употрѣбилъ за свои частни нужди, тъй щото довѣрителитѣ му ше видятъ много по голѣмъ зоръ, отъ колкото селенина за който ни е думата.

Касабовъ.

ЯПОНИЯ

(Продължение отъ бр. 9.)

Земята си Японцитѣ обработватъ доста старателно и гледатъ щото отъ едно парче земя повече и различни нѣща да произведътъ, понеже народонаселението е гѫсто, а земята малка. Женитѣ работятъ много на полската работа и дневната заплата пе е по малка отъ 2·50 лева.

Въ индустриялно отношение Япония стои твърдѣ напредничаво, само че много производства по примитивенъ начинъ се прѣработватъ. Главна търговая върти съ копринатa и копринените платове, които ги изработватъ здрави и богато декорирани. Произвѣждатъ богатъ порцеланъ, а отъ книгата правятъ

всѣвъзможни украшения и издѣлия, които намѣрватъ добъръ пазаръ изъ цѣлия свѣтъ. Главни пристанища на Япония чрѣзъ които искарва свойтѣ си продукти сж: Hiogo, Osaka, Niegata, Hakodacle и Nagasaki. Най главното пристанище сега за сега е Икоама, което брои не по малко отъ 200,000 души жители и върти голѣма всесвѣтска търговия.

Въ Япония най много се внася памучни стоки, оризъ, захарь и метали, а се изнася сурова коприна, пашкули, чай и бакъръ. По рано, Японцитѣ сж нѣмали монети съ точна опрѣдѣлена стойность и курса е билъ споредъ врѣмето, но въ 1875 год. се е турило вече законъ и 1 доларъ е тѣглелъ 520 gran (анг. мѣра) и 0·9 чисто срѣбро. Въ Осака курсинираниятъ минцъ „Ви“ е равенъ на 1·82 л., а въ Рио една златна монета се цѣни за 5·75 лева.

Управлението въ Япония е прѣтърпявало разни измѣнения. Първоначално властьта била въ ржцѣтѣ на духовенството, послѣ е прѣминала въ ржцѣтѣ на свѣтски и духовни подъ свободното управление на князове, а по послѣ въ регенство надъ което стоялъ като господарь Микадо (господарь на страната) но въ сжщность той билъ проста една кукла. По послѣ тоя Микадо (царятъ), е можалъ да се постави като господарь и заповѣдникъ и цѣлото управление се е срѣдоточило въ неговитѣ ржцѣ и конферира съ свойтѣ си министри по всичкитѣ въпроси, които докосвали държавнитѣ интереси. Народило се е единъ държавенъ съвѣтъ отъ 8 члена. Отредили се 8 министерства. Единъ сенатъ отъ 30 члена, избрани направо отъ Микадо и тѣзи членове на сената се състояли отъ прѣдишнитѣ самостоятелни князе. Държавнитѣ работи сж се направлявали отъ сената и ед о народно събрание съставяно отъ провинциялнитѣ чиновници, което събрание за пръвъ пжть се е свикало въ 1875 год. 5 Юлий.

Въ едно прѣброяване прѣзъ 1874 год. Япония се състояла отъ 86 провинций, 717 окржзи, 12000 градове, 76,000 села и 7 милиона кжщи. За ореждание тѣхническата часть на управленията сж били повикани Англичани, Американци, Французи и отчасти Германци и Италиянци.

Правосждието въ Япония е било приблизително такова, каквото прѣзъ 16 столѣтие е било въ Европа, но за да го поставятъ въ по цивилизована рамка прѣзъ 1873 год. се е отворила една катедра въ Iedo по интернационалното право, а отъ сенаторитѣ се съставило, единъ видъ катедра — комисия по правото. Слѣдъ тая дата и до сега Японцитѣ ореждаха и оредиха почти всичкитѣ си държавни институти по Европейска система. Просвѣщението е почнало у Японцитѣ да се зарѣжда отъ 807 год. слѣдъ Христа. Съ голѣмо присърдие се гледало па училищното дѣло и на учението се е обръщало голѣмо внимание. Въ 1882 год. се е изработело единъ голѣмъ и модеренъ планъ за училищата Въ 8 окржзи се е наредило нѣщо като висши училища, 32 средни училища и 210 по висши институти. Въ училищата сж прѣподавали повечето американски професори. Въ 1875 год. царицата е тържественно отворила женската семинария въ Iedo. Японския езикъ е лѣсно изучаемъ и добрѣ звънти на ухото. Въ днешно врѣме европейскитѣ университети се пълнятъ съ сума Японски студенти. Япония въ днешно врѣме е организирана по чисто европейска система, не само по военно, но и индустриялно и земледѣлчески и търговски и пр.

И тя като всичкитѣ модерни държави, които ламтятъ за разширяването на търтовия, територия и пр. не се спира прѣдъ нищо и послѣдно врѣме за да турне своето опекунство надъ Китай, Корея и за да диктува и господарствува за въ бждаще на далечния истокъ влезла въ конфликтъ съ могущата Руссия и вмѣсто по миренъ начинъ да се ореди тоя конфликтъ — то войната стана неизбѣжна и днесъ на далечний истокъ при стехийнитѣ морета и океани се води ужесточена борба— *борба икономическа — търговска.*

„Хубертосъ“.

МѢСТНА ХРОНИКА

Новоназначений Прѣдсѣдатель на тукашний Окр. Сждъ г. Иванъ Атанасовъ, родомъ отъ гр. Горна Орѣховица е прѣстигналъ и приелъ длъжностьта си още на 23 м м. До колкото го познаваме, а като вземаме въ съображение и това, че г. Атанасовъ е прѣкаралъ, макаръ и бавно, а не като своя прѣдшественикъ, всички перипетий по сждебното вѣдомство, а и най послѣдното му подпрѣдсѣдателствуване въ Търновский Окр. Сждъ, ни дава голѣма надѣжда, че той ще може да тури въ редъ наший Окр. Сждъ, въ който до сега си играеха разни партизани— гешефтари и я бѣха ударили прѣзъ просото, съ което не малко се урони пристижа и довѣрието въ нашето правосждие, въ което обществото бѣ изгубило всѣко довѣрие. Вѣрваме, че г. Прѣдсѣдателя ще употрѣби всичко за да тури сждътъ на висотата на своето положение. Поздравляваме г. Атанасовъ съ новата му длъжность и му пожелаваме бждаща ползотворна дѣятелность.

Едно прѣкрасно и постижимо мнение. Единъ приятель ни е испратилъ едно дълго и широко свое мнение, по отношение отчуждението на мѣстата около кжщата въ която е живѣлъ Царь Освободитель Александръ II-ий въ врѣме пребиванието му въ градътъ ни, прѣзъ врѣме Русско-Турската война и откриването Музеума въ памѣть на „Царь Освободитель“. Не даваме изцѣло мѣсто на това мнение, а ще съобщимъ само въ резуме, какво иска той да каже, защото сме притрупани съ материялъ и нѣма, мѣсто, но въ единъ отъ слѣдующитѣ си броеве ще го напечатимъ изцѣло съ убедителнитѣ му мотиви. Мнението на тоя приятель се състои въ слѣдующето: *Той казва, „че вмѣсто гдѣто ще се отчуждава само частъ отъ дворищата на околнитѣ кжщи и се образува едно по широко дворно мѣсто около Кжщата Музей, най добрѣ ще е ако помогне държавата, общината и комитета „Царь Освободитель“ и се отчуждатъ всичкитѣ кжщи въ цѣлия кварталъ около тая кжща, освѣнъ градското здание читалището и освѣнъ гдѣто да се образува Музеюма, а сжщеврѣменно да се направи и една хубава паркова градина, която сжщеврѣменно да служи и за градска градина, а горната градина да се отстжпи на Държавното Лозарско-Овощарско училище въ градътъ ни, което да я обърне въ една хубава овощна гради на отъ разни овощни дрѣвчета, които могатъ дн виреятъ у насъ“.* Та по този начинъ, споредъ мнението на тоя уважаемъ нашъ приятель, ще може да се постигне и сжедени хубавото съ полезното.

Дали ще се вземе въ внимание, отъ гдѣто трѣбва, това прѣкрасно и постижимо мнение ний незнаемъ, но заявяваме, че напълно се присжединяваме къмъ това мнение.

Доставка на вагони. Дирекцията на Българскитѣ Държавни желѣзници, или по право Министерството на обществен. сгради, пжтищата и съобщенията, съ обявлението си отъ 13-ий м. м. подъ №. 6606 е обявила на всички локомотивни и вагонни фабрики че на 17-ий Мартъ н. година въ помѣщението на Софийского Окр. Финансово Управление, ще произведе търгъ за отдаване на прѣдприемачъ доставката на 6 товарни локомотиви, 2 пжтни вагони I и II класъ серия A Бt. 10 пжтнишки III класни вагони серия Ct, 50 покрити товарни вагони серия Ft. Прѣдъ видъ чувствителната нужда отъ товарни вагони у насъ, идеята на почитаемото Министерство заслужава най голѣма похвала. Отъ наша страна ний за свѣщенъ длъгъ считаме да обърнемъ благосклонното му внимание върху нуждата отъ нѣколко по крити товарни вагони специално за прѣвозване на птици, каквито до сега нѣмахме, тъй че, *въ числото на товарнитѣ вагони, които ще има да се доставятъ да бждатъ прѣдвидени и нѣколко такива за птици.* Тѣзи вагони ако се доставятъ, ще сж отъ голѣма важность изобщо за желѣзнопжтното дѣло у насъ, а така сжщо като има удобства за износъ на птицитѣ, отъ развъждането и отгледването на които ще може да се подобри до извѣстна степенъ благосъстоянието на наший земледѣлецъ, понеже износа имъ ще се увѣличи, а при това и цѣнитѣ имъ ще бждатъ по добри, отъ което слѣдва, че ще се заинтересуватъ повече земледѣлци съ този клонъ (птицевъдството) отъ нашето първобитно земледѣлие и ще се извлѣчатъ ползи изобщо и частно. Ний вѣрваме, че министерството като вземе всичко това прѣдъ видъ, ще поржча и нѣколко вагони за износъ на птици.

Отъ нѣколко врѣме въ градътъ ни се намира една компания отъ 2—3 души търговци за коне и както се научаваме, въ кжсо врѣме сж купили и купуватъ доста коне. Обикновенно, наший градъ се посѣщава и то доста на често, както зимно така и лѣтно врѣме, отъ мнозина търговци за добитъкъ и другъ пжтъ едва ли би обжрнало вниманието ни посѣщаването на градътъ ни отъ търговци но при днешнитѣ политически обстоятелства длъжность ни се налага да се позамислимъ.

Търговцитѣ — джамбази, сж биле казвали, че сж изъ гр. Силистра и че купували тия коне за мѣстни нужди (тамошни), обаче, въ сжщность работата не е била такава и до колкото свѣденията ни се простираръ тия хора, измѣжду които се намиратъ и такива, които говорятъ на единъ непонятенъ турски езикъ кумуватъ тия коне не за мѣкакви мѣстни нужди, а съ цѣлъ да ги искарватъ задъ граница, вѣроятно въ Турция и понеже градътъ Силистра, като граниченъ пунктъ и то съ друга държава — Румания прѣдставлява най сгоднитѣ условия за постигание на тая цѣль, защото мжчно ще може да обърне вниманието нѣкому, както ако тѣзи коне бя се искарвали прѣзъ другъ пунктъ въ Южна България близо до Турската граница, още повече като се знай, че по едно распорѣждание на Военното Министерство отъ миналата година, всѣкакъвъ износъ на коне вънъ изъ България е забраненъ. Че мѣстнитѣ нужди на града Силистра за коне, не могатъ да бждатъ толкова необходими и неотложими, щото да заставятъ търговцитѣ посрѣдъ зима да дойдатъ тука и да купуватъ коне, това не е мжчно да се разбере, обаче, тукъ работата, както казахме и по горѣ е съвсѣмъ друго яче.

Отъ наша страна ний обржщаме вниманието на надлѣжната власть да нареди потрѣбното расслѣдване и изучи дали тия коне се купуватъ за мѣстни нужди или съ цѣль за изнисание вънъ отъ страната ни и ако послѣдното е вѣрно, то да се спрѣ вѣднага изнисанието по този начинъ на нашитѣ коне, които, каквито и да сж, възможно е, при отсжтствие на по добри, да ни потрѣбватъ, а ний не ще има отъ кждѣ да си ги доставимъ.

Мостово право. Министерството слѣдъ като се е увѣрило, че наложенитѣ бѣзъ никакви законни основания отъ нова година такси за мостово право на всички влѣзли кола въ градътъ ни, съ което само вписване въ бюджета си нашитѣ общински съвѣтници, сж поискали да създадътъ или се възползуватъ отъ прокараната клауза въ закона за градскитѣ общини, въ което е казано, че мостово право може да се взема само отъ онния градове, гдѣто има непрохдими рѣки или дерета, та и нашия съвѣтъ, подъ умното ржководение на своя кметъ, рѣшили да впишатъ въ приходъ на бюджета на общината единъ доходъ отъ мостово право и балансиратъ увеличенитѣ заплати на постоячний съставъ и разни други расходи, безъ да помислятъ тѣзи приятели, че тѣ съ това си *дитломатическо* рѣшение встжпватъ въ правата и прерогативитѣ на Нар. Събрание, което е само компетентно да създава нови закони, а не и единъ общински съвѣтъ, какъвто е наший, който нека си го признаемъ, че повече отъ членовете му сж хора невежи и нѣматъ понятие отъ нищо, а само знаятъ да утвърждаватъ всичко съ вдигание на ржцѣ, а още повече, щомъ ги заблуждаватъ нѣкои по мастори фокостници, какъвто е случая напримѣръ съ мостовото право, безъ да помислятъ тѣ, че съ налагането на единъ такъвъ несправедливъ налогъ се ограничава до извѣстна степенъ, движението на търговията и се прави извѣстна спъника, когато по другитѣ мѣста ѝ се правятъ всѣвъзможни улѣснения. Умно му мало давлѣетъ, казватъ Московцитѣ, та и общинскиятъ ни съвѣтъ въ случая, е съвършенно не съзнателно подвѣденъ и увлеченъ въ заблуждение, безъ да се помисли, че има и по голѣма върховна власть — Министерството, не утвърдило рѣшението имъ и за напрѣдъ нѣма да се плаща никакво мостово право отъ колата, конто влизатъ въ градътъ ни.

Съ особенна радость хроникираме факта, че нашата интелигенция почна да се схожда по често на срѣщи и рѣшенията ѝ за обществеиото добро нарастватъ. Напримѣръ сгропировката на Плѣвенскитѣ търговци и занаятчий въ търговско дружество, сплотената работа по клона на Археологическото дружество, ни даде Комитета за увѣковечение памятьта на *Плъвенскитѣ патриоти — борци*, а събранието на сжщото дружество на 19-ий того ни даде и *Комисия*, която ще се грижи за срѣдствата на градско

мѣрило на врѣмето т. е. за *гдадски часовникъ*, мѣстото на когото е почти надъ общинското ни управление, само че въ него нѣма градски часовникъ, а обитаватъ гаргитѣ и свракитѣ!

Ще се повърнемъ . . . . .

На 22 Февруарий т. г. въ салона на читалище „Съгласие“ Редакторъ-стопана на сп. Родина г. Т. Бъчваровъ, българинъ, родомъ отъ гр. Сливенъ, държа сказка на темата *„научнитѣ основи на спиритизма“*. Въ разборъ на темата не намираме за умѣстно да се впущаме, защото ще трѣбва да дадемъ мѣсто и на многото допуснати отъ референта и присхтствувавшитѣ цинизми, но обращаме внимание на дружество „Съгласие“, че назначението на настоятелството е тъкмо да прѣгледва въ такива случай материяла на темата на всѣка сказка и слѣдъ това да допуща референта на сцената, защото случаятъ съ бившата ни градска лѣкарка мин. год. публиката още не е забравела, тя цѣли 2 часа си мънка подъ носътъ и никой нищо не ѝ разбра, но и тя не спрѣ да говори отъ което нищо се не разбра.

Свиканото за 29 м. м. общо събрание на др-во „Нива“ не могло да се състои, защото не могло да се депозира нуждното количество акций. Събранието както слушаме било отложено за неопрѣделено врѣме. зеръ защо има нужда да се свиква на скоро общо събрание, управиницитѣ му се настаниха, продаватъ всичко което малко много струва пари, подготовляватъ отъ вънъ свой приятели—Мисити ала нашъ бай Иванаки—философа да копуватъ кача нача, а пъкъ акционеритѣ нека лапатъ пара и да крекатъ, че нѣматъ работа, ако имъ не аресва нека си продадътъ акцийтѣ, има хора наредени да ги купуватъ по 10—15 л. едната, когато по книги се цѣнатъ по 120—150 лева. Пуста управия Плѣвенска, всички викаме и крещимъ, че се краде, но никой се не заинтересува да се събератъ и исхъърли тази котерия, която се е загнездела и запила като пиявица на вратоветѣ ни. Обръщаме внимание на властьта въ случая.

Новоприетий отъ XIII обик. Нар. Събрание законъ за гербовий налогъ, влези вече въ сила отъ 1-ий т. м. и всички книжа, които ще трѣбва да се обгербватъ отъ тая дата, ще трѣбва да се обгербватъ съгласно новий законъ. Този законъ е обнародванъ въ Държавний Вѣстникъ отъ 23 Януарий т. г., който законъ е желателно да го прочете и проучи всѣки единъ търговецъ и се придържа строго у него, при обгербването на всички документи, ако не желай отъ послѣ да плаща нежелателни глоби за неправилното обгербование. Редакцията ни ржководима отъ желанието да принесе въ случая извѣстна полза на свойтѣ читатели е изработела слѣдующата таблица по която търговцитѣ могътъ да се ржководятъ, до гдѣто Министерството на Финансийтѣ изработи една подробна и точна таблица, която щомъ получимъ ще публикуваме за ржководение и свѣдение на читателитѣ ни.

Простъ гербовъ зборъ:

Съ 10 стотинки: 1) Заявления за заеми и шконтирани записи; 2) Внесени суми на безсрочни влогове до 200 лева, 3) Извлечение отъ смѣтки, баланси и бордера за повече отъ 10 лева, 4) Чекове за повече отъ 10 лева.

Съ 20 стотинки: 1) Заявление за прѣдаване на съхранение пари, скжпоцѣнности, книжа и прѣдмети, 2) Расписки, квитанций, свидѣтелства, удостовѣрения и др. издавани отъ когото и да било, срѣщу залози, депозити, оставание на съхранение пари или ценности, за стойность отъ 10 до 200 лева включително.

Съ 50 стотинки: 1) Прошения, заявления, молби и др. отъ обикновенъ характеръ, 2) Описание за ипотеки, 3) Расписки, квитанций, свидѣтелства, удостовѣрения и др. такива, издавани отъ когото и да било, срѣщу залози, влогове, безсрочно, депозити или на съхранение пари, или ценности за етойность отъ 200 до 1000 лева включително, 4) Свидѣтелства и удостовѣрения отъ частни интереси.

Съ 1 левъ: 1) Договори за сключване ипотеки, 2) Расписки, квитанций, свидѣтелства, удостовѣрения и др. такива издавани отъ когото и да било, срѣщу залози, влогове, безсрочни, депозити или цѣнности за стоиность по голѣма отъ 1000 лева.

Съразмѣренъ гербовъ налогъ.

1) Записи, полици, бонове, обвезателства и др. записи по 10 ст. за всѣки 100 лева или частъ отъ 100 лева. — Сѫщо и расписки зв взаимнообразни суми и др.

2) Расписки по текущи смѣтки или за каквото и да е друго по 10 ст. за всѣки 1000 лева или часть отъ 1000 лева.

3) Свидѣтелства или удостовѣрения за срочни влогове по 10 ст. за всѣки 1000 л. или частъ отъ 1000 лева.

4) Актовы за ипотеки, собственность. контракти, продавателни и др. по 20 ст, за всѣки 100 лева или часть отъ 1000 л.

Освобождаватъ се отъ гербъ.

1) Расписки написани върхру книжа и документи вече обгербовани, като върху депозитни и други квитанций, записи, полици и чекове.

Нашия Думбазаа който за да успѣй да стане помощникъ кметъ, не пропустна да упражни всички подлости и мерзости пристойни само нему и на аркадаша му болемъ Дойчинъ — дипломата, които сж нераздѣлни и много работи ги свързватъ, ний ще ги порасгледаме по обстоятелственно, въ едно не далечно врѣме и ще видимъ Домбасъ Асанъ, па и болѣмъ Дойчинъ —дипломата що за персона сж. Донесе ни се, че този пердисисъ человѣкъ, когото за срамъ и позоръ на Плѣвенци се търпи за помощ. кмета, на когото миналото се знае и отъ малкитѣ дѣца какво е. Този приятель се билъ расплениавилъ прѣди нѣколко дена, противъ насъ въ Гаджовото кафене и говорилъ разни глупости, безъ да се срамува като знай огледалото си. Ний ще му пошжпнемъ на ухото да си налега парцалитѣ и не плескоти не врѣли и не кипели, защото ако речемъ да почнемъ и ний увѣряваме го. че едва ли ще може да се свърти на мѣстото си, което недостойно занимава и то само отъ страхъ на болемъ Дойчина—дипломата. Ще слѣдимъ и ще видимъ.

Манджурското дѣло по взятитѣ за които съобщихме въ брой 9 й се разглѣда отъ Плѣв. Окр. Сждъ на 1 т. м. При распитване на свидѣтелитѣ се явиха раскрития и гешевти такива, за взятко вземание, давание отъ страна на прѣдприемачитѣ: философа Ив. М. Печигарговъ, К. Дирековъ и др. по разнитѣ търгови, въ тѣхъ сж замѣшани и тогавашний Плѣвенския Окр. Управитель Василъ Поповъ, а по настоящемъ Шуменски Окр. Управитель, не липсва и покойния ни бившъ кметъ Ив. Юрдановъ, който както расправятъ дѣлилъ всичко съ тогавашний си общински сжвѣтникъ, а по настоящемъ Плѣвен. град. кметъ Т. Табаковъ. Сждътъ взелъ рѣшение щото всички гешефтари по тия взятки, да се прѣдадътъ на сждъ по углавенъ редъ, и слѣдъ раскритието да получатъ наказанието си. Кой знай какво още ще се раскрий, особенно за нашия философъ—прѣдприемачъ Ив. М, Печигарговъ и сегашния му покровитель Т. Табаковъ. Ще слѣдимъ и ще се повърнемъ по обстоятелствено по тия подкупничества.

Въ слѣдующий си брой ще раскриемъ обстоятелственно дѣлото по фълшивитѣ пълномощия, което проучихме доста и имаме всички бѣлѣжки. Ще видимъ какъ се завдигатъ тъй лесно повече отъ 10000 л. отъ хора които сж биле кметове въ онова врѣме, а сжщеврѣмено и ходатай по забравени дѣла отъ 10 год.. а въ нѣколко дена се рѣшава всичко и се истегли суммата. Ще се види и сждийска и прокурорска сжвѣсти по това дѣло, но имайтѣ търпение читателю до идущий брой.

Не слѣдъ дълго врѣме дойде да се докаже, че това което бѣхме писали за с. Днисевица кметъ Пжшо Игнатовъ, се доказа и злеупотрѣблениятъ на тоя г. кметъ излѣзоха на яве, макаръ че на врѣмето Плѣв. Окол. Началникъ ни увѣряваше, че отъ направената му, по нашето писание ревизия, се не оказало нищо, за което ний макаръ и да знаехме положително че ни заблуждава и лжже, си мълчахме и чакаме да дойде деньтъ и раскрий всичко само по себѣ си, което и стана и началника дойде самъ себе си да изобличи, като не могълъ да пази повече своето протеже—кметъ и както слушаме донелъ до знание на Окр. управитель, че при ревизията му се указало едно злоупотрѣбление отъ около 2000 л. Това Н-ка не е можалъ да крие повече, защото повече отъ сжвѣтницитѣ си биле дали оставката и сжвѣта трѣбвало да се растура. Окр. Управитель билъ отстранилъ кмета, но отмѣнилъ отстраненето му и давието му подъ сждъ, защото цѣлий сжвѣтъ билъ растураинъ съ заповѣдь № 75 отъ 28/II т. г.

Отъ вчера и днесъ кмета постоянно тича съ кметския за Плѣвен. околия адвокатъ Ив. Генчевъ, до Окржж. управ. и както се вижда тъкмятъ да оставатъ за членове въ тричлената коммиссия до избора, пакъ нѣкой тѣхни развалени елементи и въ дена на избора да си играятъ съ избирателитѣ, но увѣряваме ги че ако тѣ сторятъ това, ще станатъ голѣми нежелателни гюрултий въ деньтъ на избора и станатъ нежелателни случки, каквито въ с. Николаево прѣзъ врѣме на Цанковиститѣ. Ще слѣдимъ за всичко и ще се повърнемъ.

Театръ „На Днѣ“. На 27 м. м. въ театралния салонъ на читалището се прѣдстави пръвъ пжть за Плѣвенъ, пиесата *„На Днѣ“* т. е. *„На Джното“* — картини въ 4 дѣйствия отъ извѣстния Русски списатель *Максимъ Горкии*, отъ театралната трупа на г. Икономова.

Въ $8^3/_4$ часътъ се почна прѣдставлението при една грамадна публика, която съ жажда искаше да оцѣни способноститѣ на лицата, които съставляваха трупата на г. Икономова. а още повече, да види на сцената едни отъ грамаднитѣ пиесси на Максимъ Горки. Понеже мѣстото не ни позволява да влизаме въ подробности на самата пиесса и дѣйствужщитѣ лица, то ще дадеми нашето общо заключение.

„На Днѣ“ рисуваше на сцѣната наглѣдно мизерния животъ на най разваленитѣ типове като: крадци, нехрани майковци, лжжци, алкоолици ала нашего Сарданапала и болѣмъ Дойчинъ — дипломата и пр. каквито не се редко срѣщатъ по свѣтътъ. Ролитѣ си г. г. актьоритѣ играха прѣвъсходно. Намъ ни радва твърдѣ много гдѣто г. г. актьоритѣ, съ исключение на нѣкои недостатъци прѣдставиха твърдѣ релиефно истинското значение на пиесата и това ни дава право да вадимъ заключение, че г. г. актьоритѣ на чело съ г. Икономова не сж жалели трудъ да изучатъ ролитѣ си и искаратъ тъй хубаво, тъй майсторски истенската смисълъ на пиесата за която Максимъ Горки се е старалъ тъй ходожественно да ибрисува.

Бюлетинъ за констатиранитѣ и прѣкратени болѣсти по домашния добитъкъ въ Плѣвен. окржжие, прѣзъ м. Януарий 1904 год.

1) Констатирани „Шарка“ по овцетѣ въ селата отъ Плѣвенска околия: Махлата, Каменецъ, Бъл. Карагачъ, Радишево, Славовица Пелишатъ, Одърне, Гривица, Радиинецъ, Смърдехча, Згалювецъ, Тръстеникъ, Староселци и гр. Плѣвенъ. Ловешка околия с. Дрѣновъ, Острецъ и Лисецъ. Никополска околия: с. Гулянци, Винэй, Кулина вода, и Дервишко. „Краста“ по овцетѣ с. Радиинецъ (Плѣв. околия) и гр. Тетевенъ. „Огница“ по свинетѣ: гр. Плѣвенъ, с. Тръстеникъ, Долна Митрополия и Махлата. Троянска околия: с. Ново село. Тетевенска околия: село М. Желѣзна и Махла Брѣзово. „Червенка“ по свинетѣ: с. Пордимъ (Плѣвенска околия).

2) Прѣкратени „Шарка“ по овцетѣ с. Махлата и Български Карагачъ (Плѣвенска околия). Село Гулянци и Винэй (Никополска околия). „Огница“ по свинетѣ: гр. Плѣвенъ и с. Малка Желѣзна (Троянска околия).

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

Мѣсецъ Януарий 1904 год. н. с.

Дата	Срѣдно дневно t°	Максим. t°	Миним. t°	Валежъ	Срѣдно днев. облачность
1	--3·1	–0·1	–4·8	—	8
2	„2·0	+2 3	„6·0	—	9
3	„3·9	–1 6	„3·5	—	10
4	„3 9	„3·8	„7·5	—	10
5	„4·9	„4·2	„5·2	0·0	10
6	„4·3	„1·8	„6·0	—	8
7	„3 9	„1 0	„4·5	—	10
8	„3·1	+0·1	„5·5	—	10
9	„7·3	–5·0	„6·2	—	10
10	„5·5	„4·8	„8·6	0·1	10
11	„8·6	„7·2	»9·1	0·0	10
12	„11·5	„6·0	„13·5	0·0	2
13	„9 7	„5 0	„15·0	—	5
14	+1·8	+7·5	»9·5	—	2
15	„6·1	„11·4	„1·8	—	5
16	„4·1	„6·2	+0·4	—	1
17	--2·9	„1·8	–3·8	—	8
18	+0 6	„2·2	„1·1	—	10
19	„1·5	„2·9	„0·2	4·0	10
20	„0·9	„2·0	„0·2	0·0	10
21	--0·1	„0·5	„1·2	0·3	10
22	„2 2	–2 0	„2·8	0·0	9
23	„2 0	+1 0	„3·0	—	4
24	+0 2	„2·8	„3·8	—	2
25	--0·8	„3·5	„5·3	—	5
36	+0 4	„1·8	„0·8	—	10
27	„0·0	„1·0	„1·2	|	10
28	--1·7	–0·8	„2·0	—	10
29	„2·5	„0·5	„4·0	—	10
30	„2·9	„2·3	„4·1	—	10
31	„2·5	„1·4	„3·5	0.0	10

ВАЖНО ЗА ДОМАКИНКИТѢ

Всѣкоя домакинка безъ всѣкакви познания може да боядисва прѣжда, вълнени платове, памучни платове, *специално парцали за черги* съ пристигналтиѣ бой въ магазинъ „Хигея“— Плѣвенъ Съ 20 ст. може да се боядисва около 1 кгр. прѣжда.

Магазинъ „Хигея“ прѣпоржчва сѫщо *Царската синка* за пране въ торбички, *Бораксъ* за колосвание на бѣли дрѣхи, който ги прави корави и лъскави по 10 ст. торбичката, *Русски сапуни* и *парфуми, карамели и ир.*

Съ почитание:

Л. Костантиновъ.

3—10

Администраторъ—Отговорникъ: А. Г. ЗЛАТАРОВЪ.

Плѣвенъ, печатница Димитровъ & Игнатевъ